

İKİNDİ YAZILARI

Bir ikindi vakti 'İkinci Yazıları'nı tanıdım. İkinci vaktinin akşam aramak kala bir vakit olduğu öğretildi bize. Vaktin sahibine olan bağlılığın artması adına, vaktin iyi değerlendirilmesi adına, yapılan işler kıymetlendirilmesi adına İkinci kelimesinin üzerinde durulur. İkinci ile akşam arası çok kısa olur evlat. Vakti geçime denilir ya da İkinci namazı gecikmeye gelmez. Ansızın akşam oluverir denilir.

Belki de bu anlamları da yükleyerek Nedim Ali Zengin Andırın Postasının aylık eki olarak İkinci Yazılarını çıkarmaya başlamıştı. Belki de kendisinin farklı anlamlar yüklediği de akla gelebilir. O sıralarda Kamil Aydoğan'ın da Andırında olduğunu biliyorum. Kaç kez Adana'dan Andırına giderek Nedim Ali'yle birlikte olduk hatırlamıyorum. Uzun yıllar geçti üzerimizden. Zaman zaman Yunus Develi'yle birlikte gittik. Kardeşim Halim Garip'in Andırının bir köyünde görevi nedeniyle de gittiğimi hatırlıyorum.

Nedim Ali'nin uzun şiirleri olurdu. En son hatırladığım "Hasret Geceleri" şiiriydi. Hasret şairi olarak anılmak niyetindeydi sanırım. Türkiye'nin güney vilayetlerinden Kahraman Maraş'ın bir ilçesi olan bu kentte babadan kalma matbaanın dizgileri arasında son derece bereketli, son derece edebiyat dünyasının ilgisini çeken şairlerimiz şiirlerini, hikâyecilerimiz hikâyelerini, denemecilerimiz denemeleri yayınladı. Bütün bunlara Nedim Ali dostumuz ev sahipliği yaptı.

Yılların ardından seslenmeye devam ediyor İkinci Yazıları. Sanki kendisine has üslup ve tarzıyla, kâğıt ve yazarlarıyla Nedim Ali'nin ruhaniyeti göreve çağırıyor. Hiçbir çıkar ilişkisine dayanmayan, bir dağ başı denilebilecek bir mekândan bir yokuşun adını alan Andırın yokuşunda mürettiphanenin bilfiil işçiliğini de yapan Ali Anadolu'ya akıncı atlarını koşturup durdu her ay. Şiir adına, edebiyat adına bir umuttu.

İkinci Yazıları'nın yazarı, şairi olmak o zaman bir ayrıcalıktı. Bir taşra dergisi ötesinde İstanbul dergileriyle at başı koşuyordu. Nice mektuplar geliyordu yazı evine.

Onlarla tek tek meşgul olan dostumuz Nedim, şiirin kendi tılsımıyla aşkın kapılarını da aralamış bir hasret yumağı halinde kendi iç evreninde Andırın'ın kekik kokularıyla, menekşe, sümbül kokularıyla ya da çiğdem çiçeklerinin gelincikle birlikte süslediği telli duvaklı genç kızların remziyle 'Hasret'i yazmaktaydı. Bütün meselesi aşkın detaylarından öze doğru yolculuklar denemeleri yapıyordu. Toros dağlarının yüceliklerindeki rüzgârların beslediği turaçlarla, kekliklerin türkülerini derleyerek yeni enerjiler üretiyordu.

Edebiyat tarihimizde isminden bahsettirecek, nice edebiyatçıların yetişmesinde önemli görevler üstlendiğinden kendine özgü tarz ve tavırlarıyla daha da içli ve yakın durmayı becerdiğinden, şiiri önemsemenin ötesine yolculuklar yaptırdığından da kuşkusuz bahsettirecektir. İkinci Yazıları, sarı yapraklarıyla on yılı aşan bir sürede ücretsiz olarak okuyucusuna ulaşarak başlı başına bir ekol durumuna girmişti. Kendi temellerini kendisi atan

ve kendiliğinden örgütleşen bu elçi belki de Nuri Pakdil'in Edebiyat'ını merkeze almış olsa bile kendisine has tarzı ve yaklaşımlarıyla mütebessim bir çehrenin, aşkın bir yüreğin sürgünü gibiydi. Anadolu'nun her karış toprağındaki bereketin adı gibi, yücelikler bildirisinin membaından beslenerek ufka yürüyen, her sayısıyla yeni şeyler söylemeyi deneyerek uçurtmalar uçuran, aynı zamanda güney rüzgârının esintilerini memleketin her bir köşesine ulaştırmayı becererek kalıcı olmasını sağlayan Andırın Postası'nın kültür sanat ve edebiyat eki İkinci Yazıları.

Yirmi yedi yıl sonra bile hala üzerinde konuşulabiliyorsa, toplantılar yapılabiliyorsa, Mustafa Kutlu Salih' Zengin'in kayınpederi olmasının ötesinde bir edebiyatçı kimliğiyle yeni öyküler peşinde olmanın heyecanıyla "kapının önünde bir asma, kollarını caddenin öteki evlerine kadar uzatmış. Bir leylak, bir kızcık, bir hurma ağacı kapıyı gölgeliyor. Antrede cevizden, oymalı bir sedir. Duvarlarda çocuk fotoğrafları, M.Ali Zengin'in (Nedim Ali) çeşitli zamanlarda çıkarttığı basın kartları. Bir zarif insanın, bir sanatçı ruhun mekânı olduğu belli. Temizlik, sadelik, vakar içinde. Nedim Ali'nin eşi Dr. Melek Zengin bu hatırayı olduğu gibi sürdürüyor" diye yazıyor.

İki binin üzerindeki ücretsiz abonesiyle Türkiye'de bir ilki o yıllarda başaran cömert Nil uzantısı ya da Seyhan ve Ceyhan coşkusudur. Adana'da veya Andırında bir araya gelişlerimizde bizimde üzerinde durduğumuz ücretli abone anlayışına asla razı olmayarak bizim bedelimizi hiç kimse ödeyemez dostum dediğini bir kez daha Şaban Abak'ın ifadesinden de anlıyoruz; "Şabancığım sen de gelip gördün. Biz bu dergiyi öyle büyük bir emek ve özveriyle çıkarıyoruz ki onu parayla satmamız mümkün değildir, kimsenin de onu satın almaya gücü yetmez".

Nedim Ali gerçekten bu anlamda bir emek ustasıdır. Ustalığını kendisi beceren, mimarı kendisi olan, şiirinin dilini, tarzını, üslubunu yüce dağların doruklarındaki ilhamlardan alarak aşkın bir hasretin sözcülüğünü yaptığını pekâlâ söyleyebiliriz. Sissizce ama derinden kozasını örmüş olan Mehmet Ali (Nedim Ali), ısıldayan gözleriyle, şen şakrak gülüşleriyle hafızamdaki yerini sürdürüyor. Evlatları Ezel ile Levni'ye bıraktığı mirasın Türk edebiyatındaki önemli belleklerden biri olduğunu söylemek gerekiyor. Rahmetle anıyorum.